

'Mijn show gaat over te veel eten. De vorige ook al'

Grappen maken en koeken eten: het is een treffende omschrijving van Lukas Lelie. Hij is een van de komische sterkhouders van De ideale wereld, en toert nu ook met de succesvolle zaalshow Kwestie van smaak. 'Ik heb een grote liefde voor eten, maar voel me er nadien vaak slecht over.'

Lukas Lelie (33) heeft iets met koeken. Op Youtube runt hij het kanaal Standaard Koekhandel, waarin BV's als Charlotte Timmers, Boc-kie De Repper en Jade Mintjens passionele betogen houden over hun favoriete koek. De kiem voor het 'koekproject' werd gezaaid tijdens zijn passage bij *Winteruur* met Wim Helsen, aldus Lelie. 'De meeste gasten praten er over literatuur, maar dat is voor mij een hele opgave omdat ik het lezen ben verleerd. Dus dacht ik: ik vertel gewoon over koeken, want mensen zijn snel vertrokken als het daarover gaat.'

Het idee groeide uit tot een Youtubereeks. 'Er wonen zes comedians in een straal van driehonderd meter rond de winkel waar we filmen, dus was het makkelijk om hen daar te krijgen', zegt Lelie. 'Ik word veel aangesproken op Standaard Koekhandel, slecht voor mijn carrière zal het niet zijn. Misschien bouw ik daarmee een fanbase uit.'

Tijdens uw zaalshow deelt u Knoppers-koeken uit.

'Dat was vroeger mijn favoriete koek. Samen met de Huggy Bears en de Cartoonies, andere koeken die alleen in de Aldi te koop waren. Doordat ze elders niet te vinden waren, werden ze - ironisch genoeg - een statussymbool op de speelplaats. De familie Stork, van het bedrijf dat de Knopper-koekjes maakt, is zelfs naar de première van mijn show gekomen. Ze wilden me ook een nieuwe notenreep laten promoten, maar daar heb ik nee op gezegd.'

Hebt u last van uw gewicht?

'Ik heb een grote liefde voor eten, maar voel me er nadien vaak slecht over. Tijdens corona is het me gelukt om 20 kilo af te vallen. Als ik nu naar sketches van *De ideale wereld (DIW)* kijk uit die tijd, denk ik: ik stond echt wel strak. Ik zou opnieuw zoveel willen afvallen als toen en mijn gewicht deze keer stabiel houden.'

Eten, en vooral te veel eten, is de rode draad in uw zaalshow *Kwestie van smaak*.

'Het is een deel van mijn identiteit. Het is ook een dankbaar thema, want het is zo aanwezig in onze samenleving. We eten allemaal. Er vallen veel clichés te rapen en situaties over te bedenken. Mijn eerste show (*'Ik doe mijn best'*, uit 2017, red .) ging er ook over. Maar kijk: over de liefde is ook al veel gezongen, maar we zijn niet kwaad als die van Clouseau er een nieuw liedje over maken.'

Seksistische patriarch

We treffen Lelie thuis, in Gentbrugge. Zijn zoontje van 15 maanden is net terug van de crèche. Het vaderschap bevalt Lelie goed, al is het fysiek zwaar. 'Ik heb de slechte keuze gemaakt om *DIW* te combineren met drie zaalshows per week. De weinige vrije tijd die ik heb, breng ik dus door met een baby. Gelukkig heb ik een fantastische vriendin die veel op zich neemt - seksistische patriarch die ik ben. Als de tournee voorbij is, moet ik toch eens een sabbatical nemen.'

Welke reacties krijgt u op uw show?

'Het fascineert me dat mensen waarderen dat ik zo positief ben. Ze vinden het leuk dat ik met niemand lach, met uitzondering dan van met mezelf. Als een onschuldige mop niet werkt, is dat niet erg. Als een grove mop niet werkt, worden mensen boos. Van politiek blijf ik weg, want bij *DIW* ben ik al contractueel verplicht om de actualiteit door te nemen. Dan heb ik het in mijn shows liever over de dingen des levens. Ik maak shows waarvan ik hoop dat ze over tien jaar nog relevant zijn - als het bedrijf achter Knoppers dan niet failliet is, tenminste.'

In *DIW* zoekt u die politieke thema's wel op.

'Ja, maar we vertrekken altijd vanuit humor, niet vanuit de vraag welke politicus we een loer gaan draaien. We zeggen niet: "Laten we Conner Rousseau eens op zijn plaats zetten." We kijken wat er rond hem speelt en welke grappige sketch we daarrond kunnen bouwen.'

Bij de heisa rond Rousseau deed u zich voor als Vlaams Belanger die zich verontschuldigde voor tolerante uitspraken over de Roma. Krijgt u dan haatmail?

'Neen, echt niet. Maar ik heb de juiste dosering qua bekendheid: ik probeer niet te beroemd te zijn. Hoge bomen vangen veel wind, halfhoge bomen veel minder. Misschien is het ook omdat mensen die sketches zien als werk van *DIW*, eerder dan van Lukas Lelie.'

Jullie zetten politici vaak neer als clowns. Voeden jullie daarmee niet de antipolitiek?

'Dat is een noodzakelijk bijproduct van humor maken, denk ik. Vanuit *DIW* zijn we eerder negatief dan positief over politici, maar individueel zie ik het zo niet. Het is tegenwoordig bon ton om antipolitiek te zijn, maar ik vind dat ideologisch heel lui. Ik ben dankbaar dat er nog steeds mensen zijn die dat willen doen: publiekelijk politiek kleur bekennen, dingen proberen te veranderen, erop afgerekend worden. Shout-out naar hen!'

Kreeg u reactie van Lidewij Nuiten, toen *DIW* lachte met haar docureeks *De maagdenclub* ?

'Nee, ik heb niets van haar gehoord. Nochtans ken ik haar, want we hebben ooit samen op de jongerenredactie van de VRT gewerkt. Er kijken veel mensen naar haar programma, dus heeft het recht te bestaan. Daar moet ze niet aan twifelen. Maar als een programma zoals het hare een taboe doorbreekt, wordt er veel gewicht aan gehecht. Dan vind ik dat *DIW* daar wel even mee mag lachen. We moeten de juiste grenslijn zoeken, maar ik denk dat we die goed bewandelen. We doen het niet om mensen te raken. Ik hoop dat de onnozelheid van de sketches een beetje doordringt.'

Machocultuur

Bij de opnamedagen van *De ideale wereld* gaat het er stevig aan toe. Lelie vertrekt thuis om 6 uur 's ochtends en heeft alle kranten gelezen tegen de eerste brainstorm om 8 uur. Daar worden ideeën gepitcht en geselecteerd, en de eerste opdrachten gegeven. Tussen 's middags en 19 uur worden de sketches opgenomen en gemonteerd, de tv-opname vindt plaats tussen 19 en 20 uur. 'Het is best intens, maar die dagelijkse deadline helpt wel', zegt Lelie. 'DIW is meer dan ooit een goed geoliede machine.'

Sommige sketches werken, andere niet. Is dat eigen aan het genre?

'Uiteraard. Als iemand een heel goed idee heeft, dan komt alles vanzelf. Maar soms zijn er onderwerpen waar je iets móet mee doen, maar waar niemand enthousiast over is. Dan proberen we er toch een passabel item uit te puren. Dat zijn de mindere dagen, waarbij we weten dat een filmpje niet viraal zal gaan.'

Heeft u soms spijt van een sketch?

'Toen zanger Sioen aankondigde zijn muzikale carrière op een lager pitje te zetten, maakten wij een filmpje waarin we deden alsof zijn manager vergeten was dat hij Sioen nog vertegenwoordigde. Achteraf zag ik op tv dat Sioen in Gent heel actief is in sociale projecten, als een soort pater Damiaan. Ik vond de sketch met Sioen heel geslaagd, maar voelde me achteraf wel slecht over het doelwit. Ik hoop dat we hem niet hebben geraakt.'

De kijkcijfers van *DIW* zijn niet geweldig. Ligt u daar wakker van?

'Natuurlijk is het fijn als we veel kijkers hebben, maar online doen die filmpjes het super. Daar krijgen ze een heel groot publiek en heeft iederéén ze gezien. Daarom ben ik niet zo met kijkcijfers bezig.'

DIW werd vroeger een machocultuur verweten. Sarah Vandeursen - intussen teruggekeerd - trapte het af.

'Als Sarah dat toen zo heeft ervaren, dan was het zo. Ik kan alleen zeggen dat ik het zo niet heb beleefd, maar ik zit gevangen in mijn eigen perspectief. Werken bij *DIW* is een zware job, het is vaak moeilijk, het zijn lange dagen. Werken op onze redactie mag je niet onderschatten, maar veel macho's zie ik er toch niet rondlopen. Waarmee ik niet wil zeggen dat wat zij heeft ervaren niet erg was. Ik ben in elk geval blij dat ze terug is.'

Ze had het ook moeilijk met die cynische blik op de actualiteit.

'Daarin is ze het spiegelbeeld van mij: ik vind het net heel therapeutisch om het nieuws te zien en op zoek te gaan naar iets grappigs om ermee te doen. Sarah gaf bij haar vertrek aan dat er dingen waren waar ze liever niet mee zou willen lachen. Maar we blijven natuurlijk een komisch programma. Het moet per definitie om te lachen zijn.'

Wat dan met thema's zoals de oorlog van Israël in Gaza?

'Dat is gevoelig terrein. We kiezen er dan voor om het niet te zwaar te maken. Over dat conflict maakten we een sketch over een leerkracht in een school die les wil geven in een

klaslokaal dat door een andere leerkracht was bezet. Een leuke analogie, ik was er heel blij mee. Ella (*Leyers, red.*) heeft het ook over de oorlog gehad toen chef Tulli (*uit 'Shalom allemaal!', red.*) te gast was.'

'Er zijn twee lijnen bij *DIW*. Er is de lijn van "we moeten ook dingen aan de kaak stellen" en de lijn van "we moeten vooral grappig zijn". Jan Jaap van der Wal (*de vorige presentator, red.*) zat vooral op die eerste lijn. Persoonlijk wil ik vooral iets grappigs maken.'

Hoe lang ziet u zichzelf nog bij *DIW* blijven?

'Ik doe het echt graag. Het is naar je werk gaan en met honderd procent zekerheid weten dat je die dag heel hard gaat lachen. Werken bij *DIW* is een droomjob. Als je me in mijn studententijd aan het Ritcs had gezegd: wrijf over de lamp en doe een wens aan het geestje, dan had ik geantwoord: ik wil zaalshows doen en werken bij *De ideale wereld*.'

Is er ook iets anders dat u zou willen doen? U acteerde al in de komische reeks *Doe zo voort* op Streamz.

'Ik acteer heel graag, dus dat zou ik nog eens willen doen. En ik heb wel wat ideeën voor hypothetische succesprogramma's. Die worden ongelofelijk, alleen moet ik de scenario's nog schrijven (*lacht*).'

De ideale wereld, van maandag tot donderdag op VRT Canvas en op VRT Max, compilaties in het weekend.

Kwestie van smaak is op tournee tot 17 mei.

Karsten Lemmens